

[Niels Nielsen.]

Denne Ændring vil betyde, at hvis der kan rejses Tvivl om, hvorvidt en Annonce skulde have været indrykket i Statstidende, bliver det Domstolene, som kommer til at afgøre Spørgsmaalet. Jeg føler mig overbevist om, at den oprindelige Bestemmelse vilde have virket lige saa upartisk og med Hensyntagen til alle berettigede Synspunkter; den vilde ogsaa have været billigere for Parterne, men vi har fojet Det konservative Folkeparti, fordi vi helst ser, at den Slags rent saglige Lovforslag vedtages i Enighed mellem alle Partier.

Dette Synspunkt gælder ogsaa Ændringsforslaget vedrørende Stk. 6, hvorefter de 3 sidste Linier skal slettes.

Der har mellem Udvalget og den højtærede Statsminister været afholdt Samraad, og Ministeren har tiltraadt Ændringsforslagene ud fra den Forudsætning, at der opnaaedes Enighed om Lovforslaget.

Jeg har ikke flere Bemærkninger at gøre til Ændringsforslagene, men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette en Henstilling til den højtærede Finansminister, som møder for Statsministeren. Under Behandlingen i det andet høje Ting var der Tale om, hvorledes man kunde give det store Publikum bedre Lejlighed til at faa fat i Statstidende. Der blev talt om at fremlægge Bladet foruden paa Dommerkantorer og Politikantorer, hvor det nu fremlægges, ogsaa paa Postkantorer og Toldkantorer. Jeg tror ikke, at den Del af Postkantorerne, som er indrettet for Publikum, ret mange Steder egner sig rigtig til dette, men der er et andet Sted, som jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, og det er vore Biblioteker. Selvfølgelig holdes Statstidende paa alle vore større Folkebiblioteker, paa Centralbibliotekerne. Derimod tror jeg ikke, man vil finde Statstidende ude omkring i de mindre Byers Biblioteker og særlig ikke i Landsognenes Biblioteker. Disse smaa Bibliotekers Budgetter er i Forvejen ret anspændt, de har vanskeligt nok ved at skaffe det nødvendige Beløb til det øvrige Bladhold og til Bogindkøb. Det vilde imidlertid efter min Mening være en Fordel for Folk ude omkring paa Landet, om de i Læsestuerne ved Bibliotekerne i de paa-gældende Landsogne kunde faa Lejlighed til i Statstidende at søge det, de har Interesse af, i Stedet for at skulle tage helt ind til Byen efter det.

Med disse Ord skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Rytter: I og for sig kan jeg tiltræde den ærede Ordførers (Niels Nielsen) Forelæggelse af Udvalgsbetænkningen, idet den var fuldt ud korrekt, men jeg finder dog Anledning til paa mit Partis Vegne at sige et Par Ord. Allerede i Folketinget har mit Parti tiltraadt Lovforslaget, og for saa vidt er Stillingen ganske klar, men selvfølgelig hilser vi med Glæde, at det i Landstingsudvalget er lykkedes at faa Statsministeren til at gaa med til to vigtige Ændringer, den ene om, at Tvivlsspørgsmaal skal afgøres af Domstolene, og den anden om Ophævelse af Bestemmelsen om, at det ingen Retsvirkninger skulde have, hvis man havde averteret paa anden Maade.

Jeg tror, at disse Ændringer er i alles Interesse. Jeg er med Hensyn til den første Ændring ikke i Tvivl om, at Statsministeren selvfølgelig i de allerfleste Tilfælde kommer til at afgøre Spørgsmaalet, idet man vil være tilfreds med hans Afgørelse, men Statsministeren faar nu den Trøst, at hvis man ikke er tilfreds, kan han henvise til Domstolene. Det er den almindelige Vej. Jeg tror, som sagt, det er i alles Interesse, at den følges, og mit Parti hilser derfor denne Ændring med Glæde.

Ligeledes er mit Parti tilfreds med, at det er lykkedes her i Landstinget at opnaa Enighed om saadanne Ændringsforslag, at alle 4 Partier har kunnet tiltræde Forslaget i den Skikkelse, det nu vil faa. Jeg slutter mig altsaa til den ærede Ordførers Anbefaling af de stillede Ændringsforslag.

Stein: Ogsaa jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der er faldet fra den ærede Ordførers (Niels Nielsen) Side, og naar jeg alligevel gerne vil sige et Par Ord, er det ud fra dette, at mit Parti stadig har været imod denne Udvidelse af Statstidende ud over de tidligere Rammer. Dette principielle Synspunkt anlægges vi vedblivende, men under Behandlingen her i Landstinget besvarede den højtærede Statsminister, saaledes som den ærede Ordfører ogsaa har sagt, forskellige Spørgsmaal, og disse Udtalelser borttog forskellige Fortolkningstvivil; de betød i Virkeligheden en Afgrænsning af Loven, som jeg anser for en absolut Fordel. Under Udvalgsbehandlingen er dette delvis blevet præciseret gennem forskellige Ændringsforslag, og samtidig er der stillet enkelte andre Ændringsforslag, som allerede har været omtalt, navnlig det, der gaar ud paa, at det ikke er Statsministeren, der fortolker, men Domstolene. Den højtærede Statsminister har under Udvalgsbehandlingen tiltraadt disse Ændringsforslag under